

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Въ. №	754 - 04 - 55	
Дата	07	09 2017 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ**

53
13

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВПРОСИ
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

На основание чл. 83, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям предложение за допълнение на обединения законопроект за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс № 753-03-17/19.07.2017г., както следва:

1. Създава се нов параграф със следното съдържание :

„В чл. 340, ал. 2 накрая се добавя „както и самостоятелно от поставения под ограничено запрещение.“

МОТИВИ

В решенията си по делата *Станев срещу България* (жалба № 36760/06) и *„Стефан Станков срещу България“* от 17 март 2015 г., Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) постанови *inter alia*, че има нарушение на чл. 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“), тъй като не е осигурено правото на достъп до съд на ограничено запретените лица по отношение на възможността сами да поискат от съда отмяна на запрещението си.

На 6-8 юни 2017 г. беше проведена 1288-та среща на Комитета на министрите на Съвета на Европа, където по отношение на групата Станев Комитетът излезе със следното решение:

...,3. Отбелязва със загриженост, че лицата, поставени под ограничено запрещение все още нямат директен достъп до съд, за да поискат възстановяване на дееспособността си; кани властите да приемат, без по-нататъшна забава, необходимите мерки в този смисъл, включително да потърсят временно решение до приемането на амбициозната реформа, която са изработили в областта на правната защита на пълнолетни лица; ... “

Предложената промяна в чл. 340, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) е необходима във връзка със задължението на Република България по чл. 46, § 1 от Конвенцията да изпълнява окончателните решения на ЕСПЧ.

Следва да се има предвид, че възможността ограничено запретеното лице самó да иска отмяна на запрещението си, вече съществува по силата на Постановление № 5 от 1979 г. на Пленума на Върховния съд, което е задължително за приложение от националните съдилища. Към момента обаче тяхната практика по въпроса е твърде противоречива и е необходимо да бъде уеднаквена. Нещо повече, според ЕСПЧ едно постановление, било то и задължително, „не гарантира с достатъчна степен на сигурност такъв пряк достъп”, т. е. тази процесуална възможност трябва да бъде закрепена и в закон.

Във връзка с горното, както и във връзка с предотвратяване на бъдещи нарушения от страна на Република България по други дела пред ЕСПЧ, засягащи същия проблем - следва в ГПК да се създаде нормативно основание и правна възможност поставеният под ограничено запрещение да може самостоятелно да поиска от съда отмяна на запрещението си.

Вносител: